

til at drøfte, naar Sagens Realitet kommer til at foreligge. Men jeg advarer imod at stille den Side af Sagen alt for stærkt frem, og jeg forbeholder mig, naar Sagen kommer til at foreligge i sin Realitet, da ogsaa at komme ind paa Spørgsmaalet om den Analogi, som Ministeren saa stærkt fremdrog, at de Bestemmelser, vi vedtog lige overfor de nødlidende Banker, føre til ogsaa at hjælpe Sparekassen, navnlig paa den Maade, som Regeringsforslaget gaar ud paa. Jeg anser det for tvivlsomt, men som sagt, jeg skal ikke komme ind paa det i Dag, der vil formodentlig blive Lejlighed til at drøfte denne Sag i en nær Fremtid. Jeg holder mig forvisset om, at Landstinget, ligesom vi med Tryghed kunne henvise til, at vi i November Maaned hurtigt gjorde vort Arbejde i den første Moratoriesag færdigt, sikkert ogsaa vil tage fat paa Arbejdet med Lovforslaget om selve Sparekassen og fremme det saa hurtigt, som Forholdene tillade. Det vilde være af Interesse, synes jeg, om den højtærede Minister kunde bidrage til, at det andet Lovforslag, som spiller ind i disse Forhold, om Banklovens Forlængelse, der nu har ligget noget længe i det andet Ting, i en nær Fremtid kunde komme herop, saa at vi samtidig kunde faa de to i nogen Forbindelse med hinanden staaende Sager til Behandling. Det er kun en Henstilling, jeg gør til den højtærede Minister. I øvrigt mener jeg, at vi skulle forholde os rolige, til vi se, hvorledes Folketinget sender os denne eller begge disse Sager.

Madsen-Mygdal: Det er kun en kort Bemærkning, jeg gerne vil gøre i Anledning af, hvad det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) fremsatte overfor mig. Han kom med en temmelig skarp Tilrettevisning for mine Udtalelser overfor ham, som om jeg havde villet gaa ham for nær, kritisere ham, give ham Tilrettevisninger eller noget lignende. Det har jeg slet ikke i fjerneste Maade indladt mig paa. Jeg har ikke blandet mig i Ting, som ikke vedkomme mig. Det vedkommer den højtærede Formand, om det ærede Medlem fremkommer med Udtalelser om Spørgsmaal, som ikke høre hjemme under Forhandlingerne, det skal Formanden paatale. Jeg har slet ikke blandet mig deri; hvad jeg har gjort, er, at jeg har hævdet for mig selv Retten til at afgøre, om jeg vil indlade mig paa det ærede Medlems Betragtning eller ikke. Og det maa jeg dog have Lov til selv at bestemme, om jeg

vil indlade mig paa en Forhandling af det Forslag, som ligger i det andet Ting. Realiteten kende vi, men vi vide ikke, hvad der vil komme til at foreligge for dette Ting. Jeg har Lov til at bestemme, om jeg vil tale om slige Fremtidsmuligheder eller ikke.

Bramsen: Jeg skal overlade til Rigsdagstidenden at afgøre Uenigheden mellem det ærede Medlem og mig.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 947 ff.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Till. C. Sp. 2035 ff.) samt dets *Overgang til tredje Behandling*
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til Bispembederne.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 935.)

Lovforslaget i dets Helhed sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.